

φόνος

φόνος, ο, ουσ. [<αρχ. φόνος], ο φόνος· το ουσιαστικό, το κύριο ζήτημα που μας ενδιαφέρει, που μας απασχολεί: «μας είπε χίλια δυο πράγματα, αλλά για το φόνο δεν είπε κουβέντα»·

- *δεν έχει ιδέα για το φόνο*, έχει πλήρη άγνοια ή προσποιείται πως έχει πλήρη άγνοια για το θέμα που συζητείται και που μας ενδιαφέρει: «τον ρώτησα να μου πει σχετικά με τον πλειστηριασμό, αλλά δεν ξέρει τίποτα για το φόνο». Όταν είμαστε σίγουροι πως το άτομο που ρωτάμε ξέρει αλλά δε μας λέει αυτό που μας ενδιαφέρει να μάθουμε, τότε της φρ. προτάσσεται με ειρωνική διάθεση το *άκουσε μόνο το μπαμ αλλά ή άκουσε μόνο τον πυροβολισμό αλλά ή άκουσε μόνο την τουφεκιά αλλά*·

- *δεν ξέρει τίποτα για το φόνο*, βλ. φρ. *δεν έχει ιδέα για το φόνο*·

- *θα κάνω φόνο*, είμαι πολύ εκνευρισμένος, πολύ αναστατωμένος, είμαι εκτός εαυτού: «μη λες κουβέντα και φύγε από μπροστά μου, γιατί θα κάνω φόνο»·

- *κάνω φόνο*, σκοτώνω, δολοφονώ κάποιον: «ακόμη δεν ξέρουν ποιος έκανε το φόνο»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας